

Інтернет торгівля: момент, коли видавати чек

В цій публікації акцентуємо на крайньому роз'ясненні податкової служби: **чек слід видавати не пізніше передачі товару (саме роз'яснення ДПС наводимо в кінці публікації).**

Наші коментарі: якщо будуть ІСТОТНІ розриви між датою проведення чеку та датою надходження коштів, – виникне ситуація, очевидно, що виручка по звіту ФОПа (отримані кошти по рахунку) буде відрізнятись від виручки по звіту РРО/ПРРО (будуть касові розриви на кілька місяців по даних).

Отже, податкова виявить, що у минулому періоді (до прикладу – році) ФОП отримав кошти (що буде відображено у звіті платника ЄП про доходи), але не провів через РРО/ПРРО (що не буде відображено у звіті по РРО/ПРРО, база ДПС “Виторги”).

Пояснення, що ще не було фізичної відправки службою доставки не задовольнить податкову (очевидно), бо засобами дистанційної оплати ФОП може отримувати кошти як щодо відправки поштою, так і з іншими способами передачі товару, в т.ч. й безпосередньо покупцю у місці здійснення діяльності. І так, подібні розриви привертатимуть зайву увагу податкової, навіть якщо вони будуть виправдані нами згодом.

Отже, якщо є можливість проводити отримання коштів з платіжних систем одразу – проводьте по факту оплати. Не буде розриву з іншою звітністю.

Ну і не варто користуватись роз'ясненням ДПС як догмою. Ніколи подібні роз'яснення не відзначались стійкістю.

Консультація ДПС:

Інтернет торгівля: чи застосовується відповідальність до платника, що здійснює діяльність через Інтернет, якщо чек виданий не на дату отримання попередньо оплачених коштів, а при відвантаженні товару?

Відповідальність не застосовується. За умови проведення розрахунків дистанційно, фіскальний касовий чек має видаватися споживачу або безпосередньо під час здійснення розрахунків з ним, або не пізніше моменту отримання ним товару.

При цьому, паперова та електронна форма фіскальних касових чеків є рівнозначними між собою та можуть видаватися у будь-якому випадку.

Правові засади застосування реєстраторів розрахункових операцій та/або програмних РРО у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг встановлені Законом України "Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг". Дія його поширюється на усіх суб'єктів господарювання, їх господарські одиниці та представників (уповноважених осіб) суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі.

Відповідно до преамбули Закону № 265, встановлення норм щодо незастосування РРО/ПРРО у інших законах, крім Податкового кодексу України.

Обов'язок застосування РРО/ПРРО залежить не від форми розрахунків, а виникає виключно за наявності обставин, що супроводжують господарські операції суб'єкта господарювання, які чітко визначені законодавством, в тому числі нормами його прямої дії, які встановлюють винятки із загальних правил.

Законодавство України однаково поширює свою дію як на готівкові, так і безготівкові розрахунки, які здійснені за допомогою POS-терміналів та платіжних сервісів, що використовують реквізити платіжних карток продавців товарів у мережі Інтернет, які проводяться суб'єктами господарювання всіх форм власності, у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а тому обов'язок суб'єкта господарювання застосовувати РРО/ПРРО при отриманні оплати за товари (роботи, послуги) залежить не від форми оплати, а виникає відповідно до способу її здійснення.

Тобто, для суб'єкта господарювання, на якого поширюється дія Закону № 265, для цілей застосування РРО/ПРРО не має значення який спосіб для оплати обрав покупець (споживач), а має значення лише спосіб, який запропоновано суб'єктом господарювання покупцю (споживачу).

Порядок проведення розрахунків у сфері торгівлі, громадського харчування і послуг та застосування РРО/ПРРО встановлено статтею 3 Закону № 265.

Закон № 265 не встановлює конкретних часових проміжків фіскалізації розрахунків, а лише визначає обов'язок її здійснення.

Згідно з абзацом третім частини одинадцятої статті 8 Закону України "Про захист прав споживачів" розрахунковий документ має бути виданий або створений в електронній формі не пізніше моменту передачі товару (послуги).

Отже, основною нормою законодавства в Україні, якою визначено проміжок часу, в який необхідно надати покупцю (споживачу) розрахунковий документ є абзац третій частини одинадцятої

статті 8 Закону № 1023.

Компанія Вікторія

Форма зв'язку

Ваше ім'я (обов'язково)

Ваш email (обов'язково)

Ваш номер телефону (обов'язково)

Ваше повідомлення

Наші контакти:

e-mail: office@vg.ua

Основні контактні номери телефону Компанії:

+38(050)-404-87-30;

+38(098)-793-77-77

РРО/ПРРО: складні питання

роботи

Компанією Вікторією (надає послуги, зокрема, супроводу підприємців, що працюють через Інтернет-магазини) ініційовано запит до ДПС України із наступних складних питань, що стосуються роботи Інтернет-магазинів через ФОП із застосуванням РРО/ПРРО.

Питання, адресовані до ДПС України:

1. Коли і яким чином необхідно проводити розрахункову операцію через РРО, якщо відправка товару здійснюється через декілька днів після оплати товару (наприклад: оплата товару відбувалась через платіжну систему LiqPay 01 травня, а відправка товару відбудеться 05 травня)?
2. Коли і яким чином необхідно проводити розрахункову операцію через РРО, якщо оплата товару відбудеться після його отримання покупцем (наприклад: товар відправили 01 травня, а оплата відбудеться через систему дистанційного обслуговування Приват24, Ощад24 тощо 05 травня)?
3. Яким чином проводити розрахункову операцію через РРО, якщо часткова передоплата за товар надійшла з використанням платіжних карток, а остаточна оплата за товар здійснюється на поштовому відділенні готівкою?.
4. Як діяти в ситуації, коли покупець здійснив часткову передоплату за товар через систему дистанційного обслуговування Приват24, продавець провів цю оплату через РРО, але покупець не з'явився на поштове відділення для отримання замовлення й остаточного розрахунку за товар або відмовився від замовлення, якщо в такому разі авансовий платіж не повертається?

Відповідь ДПС у формі Індивідуальної податкової консультації надаємо нижче.

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДПС)

Львівська пл., 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55
E-mail: post@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43005393

від _____ 20____ р. № _____ На № _____ від _____ 20____ р.

Фізична особа-підприємець
Задорожній Р.Г.
(код 2810403137)

а/с 522, м. Чернівці, 58001

office@vqg.ua

Індивідуальна податкова консультація

Державна податкова служба України розглянула звернення ФОП Задорожнього Р.Г. (далі - Підприємець) від 31.05.2021 б/н (вх. ДПС № 2755/ПК/6 від 02.06.2021) щодо надання податкової консультації стосовно застосування реєстратора розрахункових операцій (далі - РРО), та в порядку статті 52 Податкового кодексу України (далі - Кодекс) повідомляє.

Відповідно до звернення, підприємець знаходиться на спрощеній системі оподаткування, є платником єдиного податку другої групи та планує здійснювати діяльність у сфері торгівлі.

Підприємець просить надати роз'яснення щодо правових засад застосування РРО та просить надати відповідь на наступні питання звернення:

1. Коли і яким чином необхідно проводити розрахункову операцію через РРО, якщо відправка товару здійснюється через декілька днів після оплати товару (наприклад: оплата товару відбувалась через платіжну систему LiqPay 01 травня, а відправка товару відбудеться 05 травня)?

2. Коли і яким чином необхідно проводити розрахункову операцію через РРО, якщо оплата товару відбудеться після його отримання покупцем (наприклад: товар відправили 01 травня, а оплата відбудеться через систему дистанційного обслуговування Приват24, Ощад24 тощо 05 травня)?

3. Яким чином проводити розрахункову операцію через РРО, якщо часткова передоплата за товар надійшла з використанням платіжних карток, а остаточна оплата за товар здійснюється на поштовому відділенні готівкою?

4. Як діяти в ситуації, коли покупець здійснив часткову передоплату за товар через систему дистанційного обслуговування Приват24, продавець провів цю оплату через РРО, але покупець не з'явився на поштове відділення для отримання замовлення і остаточного розрахунку за товар або відмовився від замовлення, якщо в такому разі авансовий платіж не повертається?

Згідно із статтею 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на

К
Державна податкова служба України
2922/ПК/99-00-07-05-01-06 від 29.07.2021

підставі, в межах повноважень, та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до вимог статті 21 Кодексу посадові та службові особи контролюючих органів зобов'язані дотримуватися Конституції України та діяти виключно у відповідності з цим Кодексом та іншими законами України, іншими нормативними актами.

Підпунктом 14.1.172¹ пункту 14.1 статті 14 Кодексу визначено, що індивідуальна податкова консультація, це роз'яснення контролюючого органу, надане платнику податків щодо практичного використання окремих норм податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючий орган, та зареєстроване в єдиному реєстрі індивідуальних податкових консультацій.

Згідно з пунктом 52.1 статті 52 Кодексу, за зверненням платників податків у паперовій або електронній формі контролюючий орган, визначений підпунктом 41.1.1 пункту 41.1 статті 41 цього Кодексу, надає їм безоплатно індивідуальні податкові консультації з питань практичного застосування окремих норм податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на такий контролюючий орган, протягом 25 календарних днів, що настають за днем отримання такого звернення даним контролюючим органом.

Звернення платників податків на отримання індивідуальної податкової консультації у паперовій або електронній формі повинно містити:

найменування для юридичної особи або прізвище, ім'я, по батькові для фізичної особи, податкову адресу, а також номер засобу зв'язку та адресу електронної пошти, якщо такі наявні;

код згідно з ЄДРПОУ (для юридичних осіб) або реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку у паспорті);

вказання, в чому полягає практична необхідність отримання податкової консультації (наведення фактичних обставин);

підпис платника податків або кваліфікований електронний підпис;

дату звернення.

Оскільки, звернення не містить інформації щодо запропонованих покупцям (споживачам) можливих способів оплати товарів, які Підприємець зазначив на сайті Інтернет-магазину, з використанням якого ведеться господарська діяльність, не надав інформації про товари, що в контексті звернення реалізуються в мережі Інтернет, та в попередніх податкових періодах не перевищив граничний обсяг доходу, встановлений для цілей застосування РРО/програмного РРО, у ДПС відсутня необхідна інформація для надання відповіді по суті заданих питань.

Так, надаємо відповідь виходячи із загальних норм законодавства.

Встановлення норм щодо незастосування РРО допускається тільки Кодексом.

Згідно з пунктом 296.10 статті 296 Кодексу реєстратори розрахункових операцій та/або програмні реєстратори розрахункових операцій не застосовуються платниками єдиного податку першої групи.

Пунктом 61 підрозділу 10 інших перехідних положень розділу XX «Перехідні положення» Кодексу встановлено, що з 1 січня 2021 року до 1 січня 2022 року РРО та/або програмні реєстратори розрахункових операцій (далі – ПРРО) не застосовуються платниками єдиного податку другої - четвертої груп (фізичними особами - підприємцями), обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує обсягу доходу, що не перевищує 220 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, незалежно від обраного виду діяльності, крім тих, які здійснюють:

реалізацію технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту;

реалізацію лікарських засобів, виробів медичного призначення та надання платних послуг у сфері охорони здоров'я;

реалізацію ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння.

У разі перевищення платником єдиного податку другої - четвертої груп (фізичною особою - підприємцем) в календарному році обсягу доходу, що не перевищує 220 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, застосування РРО та/або ПРРО для такого платника єдиного податку є обов'язковим. Застосування РРО та/або ПРРО починається з першого числа першого місяця кварталу, наступного за виникненням такого перевищення, та продовжується в усіх наступних податкових періодах протягом реєстрації суб'єкта господарювання, як платника єдиного податку.

З урахуванням викладеного повідомляємо, що за умови здійснення розрахункових операцій у розумінні Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (далі - Закон № 265), обов'язок застосовувати РРО виникне у разі перевищення Вами в календарному році обсягу доходу, встановленого Кодексом, та/або здійснення визначених Пунктом 61 підрозділу 10 розділу XX «Інші перехідні положення» Кодексу видів діяльності.

Тобто, за умови нездійснення видів діяльності, визначених Пунктом 61 підрозділу 10 розділу XX «Інші перехідні положення» Кодексу, та не перевищення обсягу доходу, визначеного Кодексом для цілей застосування РРО, Ви можете здійснювати свою господарську діяльність без застосування РРО при отриманні оплати, як в готівковій так і безготівковій формі.

Враховуючи зазначене та, як відповідь на питання 1, повідомляємо, що РРО та/або програмний РРО застосовується при здійсненні розрахункової операції з дотриманням вимог ст. 3 Закону № 265 та у Порядку реєстрації та застосування реєстраторів розрахункових операцій, що застосовуються для реєстрації розрахункових операцій за товари (послуги), затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 14.06.2016 № 547, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 05.07.2016 за № 918/29048 (далі – Порядок № 547).

Отже, оформлення відповідного розрахункового документа щодо оплати в безготівковій формі товару, з подальшим його врученням або направленням його електронної копії покупцю, повинно бути здійснено не пізніше наступного робочого дня на підставі виписки про рух коштів на рахунку, з дотриманням хронології здійснення розрахункових операцій.

У відповідь на питання 2 зазначаємо, що РРО застосовується на підставі виписки фінансової установи про рух коштів на рахунках Підприємця та з дотриманням вимог Порядку № 547.

Щодо питання 3 повідомляємо, що у разі доставки товару поштою (кур'єрською службою) та проведення розрахункових операцій з відстроченням платежу або в кредит, необхідно забезпечити надання покупцеві разом з товаром розрахункового документа встановленої форми та змісту із позначенням у ньому форми оплати «кредит/післяплата/відстрочка платежу».

За своєю суттю договір купівлі-продажу є невід'ємною частиною ведення господарської діяльності у сфері торгівлі, а використання будь-яких платіжних сервісів лише спрощує проведення розрахунків між фізичними особами, юридичними особами та/або фізичними особами-підприємцями в мережі Інтернет. Таким чином, дії суб'єктів господарювання, у ситуації наведеній в питанні 4, мають відповідати договору укладеному між покупцем та продавцем в усній чи письмовій формі, внаслідок якого продавцем і була отримана часткова передплата за товари, та не можуть суперечити нормам Цивільного та Господарського кодексів, які встановлюють права та обов'язки учасників господарських відносин.

Спірні питання щодо виконання своїх обов'язків сторонами господарських відносин вирішуються в судовому порядку та не відносяться до компетенції ДПС.

У відповідності до пункту 52.2 статті 52 Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер, діє в межах законодавства, яке було чинним на момент надання такої консультації і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Заступник директора Департаменту
податкового аудиту - начальник
управління координації перевірок

Вячеслав САЛІМОВСЬКИЙ

Шановні відвідувачі сайту! Якщо у Вас виникла потреба у професійному супроводі Вашої підприємницької діяльності, а особливо у разі діяльності через Інтернет-магазин, – зателефонуйте нам або заповніть форму зворотного зв'язку. Ми надішлемо Вам розрахунок вартості послуг підприємницького супроводу, повідомимо переваги, умови та особливості нашого обслуговування.

Наші телефони: **+38(050)-404-87-30; +38(098)-793-77-77**

Форма для швидкого звернення:

Ваше ім'я (обов'язково)

Ваш email (обов'язково)

Ваш номер телефону (обов'язково)

Ваше повідомлення

Електронна пошта: office@vg.ua

Контактна інформація фронт-офісів Групи Компаній “Вікторія”:

<u>Офіс №1</u>	<u>м. Києві, по вул. Оболонській, буд.9 тимчасово змінено!</u>
<u>Офіс №1</u>	<u>м. Чернівці, вул. Богомольця, буд 17</u>
<u>Офіс №2</u>	<u>м. Чернівці, вул. Першотравнева, буд. 6</u>
<u>Офіс №3-1</u> <u>(№310)</u>	<u>м. Чернівці, вул. Рівненська, буд. 5А</u>
<u>Офіс №3-2</u> <u>(№309)</u>	<u>в м. Чернівці, по вул. Рівненській, буд.5А</u>

Офіс №3-3 (№815)	м. Чернівці, вул. Рівненська, буд.5А
Офіс №5	м. Чернівці, вул. Небесної Сотні, 19В

Компанія Вікторія

Довідник бізнесмена: інтернет – магазин

Огляд процедури відкриття інтернет – магазину в Україні

Відповідно до статті 3 Закону України “Про електронну комерцію” інтернет-магазин – засіб для представлення або реалізації товару, роботи чи послуги шляхом вчинення електронного правочину.

Закон України “Про електронну комерцію” вимагає розміщення на веб – ресурсі інтернет-магазину наступної інформації:

- повне найменування юридичної особи або прізвище, ім’я, по батькові фізичної особи – підприємця.
- адреса підприємства або місце реєстрації та місце фактичного проживання ФОП;
- адреса електронної пошти;
- ідентифікаційний код для юридичної або фізичної особи – підприємця;
- порядок формування кінцевої вартості товару щодо включення (невключення) певних податків у вартість товару;
- інформація про вартість доставки.

Інтернет-магазин може відкрити лише суб'єкт господарювання. В іншому випадку – це може трактуватися контролюючими органами як здійснення господарської діяльності без державної реєстрації як суб'єкта господарювання, що передбачає накладення штрафу у розмірі від 17 000 до 34 000 гривень. Законодавчих обмежень щодо організаційно – правової форми (ФОП чи юридична особа) для здійснення господарської діяльності з продажу товарів, постачання послуг через інтернет-магазин немає, варто обирати з основних форм господарювання в Україні. Обов'язковою вимогою є тільки зазначення в заяві про державну реєстрацію відповідного суб'єкта господарювання, яка подається суб'єкту держреєстрації, коду КВЕД – 47.91 «Роздрібна торгівля, що здійснюється фірмами поштового замовлення або через мережу Інтернет».

З ціллю оподаткування результатів здійснення господарської діяльності з продажу товарів, постачання послуг через інтернет-магазин, суб'єкт господарювання може перебувати як на загальній, так і застосовувати спрощену систему оподаткування (зокрема, підтверджено листом ГУ ДФС у Харківській області від 03.03.2016 р. № 88/ФОП/20-40-13-01-15), з врахуванням пункту 291.5 статті 295 Податкового кодексу України, який визначає перелік видів діяльності, здійснення яких не дає права на застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності. Наприклад, усім платникам єдиного податку заборонено здійснювати діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату. Також необхідно зазначити, суб'єкт господарювання, що здійснює господарську діяльність з продажу товарів, постачання послуг через інтернет-магазин, може бути платником податку на додану вартість у разі добровільної реєстрації чи у випадках, визначених статтею 181 Податкового кодексу України.

Можливе застосування РРО відповідно до чинного законодавства

України.

Місцезнаходженням інтернет – магазину може бути місце проживання фізичної особи – підприємця чи місцезнаходження юридичної особи, які відображаються в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, чи інше приміщення (в тому числі складське чи офісне), яким особа володіє на законних підставах. У зв'язку з тим, що така адреса не є “віртуальною”, тому починати роботу без дозволу органів державного пожежного нагляду забороняється (згідно статті 57 Кодексу цивільного захисту). Процедура видачі дозволу на початок роботи встановлена Порядком, затвердженим постановою КМУ від 05.06.13 р. № 440. За місцем знаходження об'єкта нерухомості (офісу, складського приміщення) державному адміністраторові або територіальному органу державної служби надзвичайних ситуацій подається або направляється рекомендованим листом декларація відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства з питань пожежної безпеки. Починати господарську діяльність можна з дня реєстрації декларації. Декларація не подається: у разі використання торговельних місць, кіосків та контейнерів, якщо їх розміщено на ринку відповідно до схеми, погодженої з органом державного пожежного нагляду; орендарем об'єкта нерухомості (особою, яка використовує об'єкт нерухомості за цивільно-правовим договором, що не передбачає перехід права власності на такий об'єкт) за умови, що декларацію на об'єкт нерухомості зареєстровано його власником; у разі використання об'єктів, що в установленому законодавством порядку приймаються в експлуатацію після завершення будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту.

Законом України “Про ліцензування видів господарської діяльності” не передбачено для здійснення господарської діяльності з продажу товарів, постачання послуг через інтернет-магазин отримання ліцензії.

Вимоги щодо асортименту інтернет – магазину:

Варто зауважити, що ліцензійними умовами щодо провадження господарської діяльності може встановлюватися заборона на продаж тих чи інших товарів через Інтернет, наприклад

1) лікарські засоби – згідно з пункту 2.6 Ліцензійних умов № 723 забороняється дистанційна (через мережу Інтернет) торгівля лікарськими засобами, а також продаж лікарських засобів поштою та через будь-які заклади, крім аптечних, та поза ними. Підтверджено листом Держлікслужби від 27.04.2012 р. № 8506-1.2/4.3/17-12.

2) алкогольні напої та тютюнові вироби – позиція Державної фіскальної служби України (лист ДФСУ від 01.10.2015 р. № 20887/6/99-99-22-07-03-15 та роз'ясненні з розділу 115.05 модуля БАЗА ПОДАТКОВИХ ЗНАНЬ)

3) зброя невійськового призначення та боєприпаси до неї (Ліцензійні умови № 1000).

При цьому відсутня заборона на розміщення інформації про заклад торгівлі і наявні в товари в мережі Інтернет.

У випадку реалізації непродовольчих товарів необхідно враховувати вимоги Правил роздрібної торгівлі непродовольчими товарами, затверджених наказом Міністерства економіки України від 19.04.2007 року № 104.

Необхідно пам'ятати, що товари, які реалізуються повинні мати документи, що підтверджують якість. Вони надаються виробником. Такими документами в Україні є сертифікат (перелік продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації в Україні, затверджено наказом Держкомітету з питань технічного регулювання і споживчої політики від 01.02.05 р. № 28) чи декларація відповідності (щодо решти). У документах на товари, які передаються покупцеві, повинні зазначатися реєстраційні номери сертифіката відповідності або декларації відповідності (Правила продажу товарів на замовлення та поза торговельними або офісними приміщеннями, затверджені наказом Мінекономіки від 19.04.2007 р. № 103).

При реалізації продовольчих товарів необхідно враховувати вимоги Правил роздрібної торгівлі продовольчими товарами, затверджених наказом Мінекономіки від 11.07.2003 р. № 185. Обов'язковою вимогою у такому випадку є реєстрація потужності в Державній службі з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів.

Механізм функціонування.

Правовою основою інтернет-торгівлі є електронний правочин. Згідно Закону України "Про електронну комерцію" електронний договір укладається шляхом пропозиції його укласти (оферти) однією стороною та її прийняття (акцепту) другою стороною. Сторонами такого договору є продавець (виконавець, постачальник) і покупець (замовник).

Оферта потенційному покупцеві може бути зроблена шляхом: направлення комерційного електронного повідомлення на пошту; розміщення пропозиції в Інтернеті або в інших інформаційно-телекомунікаційних системах.

При цьому комерційні електронні повідомлення поширюються лише на підставі згоди на отримання таких повідомлень, наданої особою, якій такі повідомлення адресовано. Таке повідомлення може надсилатися особі без її згоди лише за умови, що вона може відмовитися від подальшого отримання таких повідомлень.

Пропозиція укласти електронний договір (оферта) має містити істотні умови, передбачені законодавством для відповідного договору, і виражати намір особи, яка її зробила, вважати себе зобов'язаною в разі її прийняття. Таку пропозицію може бути зроблено шляхом:

- надсилання комерційного електронного повідомлення;
- розміщення пропозиції (оферти) у мережі Інтернет;
- розміщення пропозиції (оферти) в інших інформаційно-телекомунікаційних системах.

Електронний договір укладається шляхом пропозиції його укласти (оферти) однією стороною та його прийняття (акцепту) другою стороною.

Електронний договір вважається укладеним з моменту отримання особою, яка направила пропозицію укласти такий договір, відповіді про прийняття цієї пропозиції. Відповідь особи, якій адресовано пропозицію укласти електронний договір, про її прийняття (акцепт) може бути надано шляхом:

- надсилання електронного повідомлення особі, яка зробила пропозицію укласти електронний договір, підписаного в порядку, передбаченому;
- заповнення формуляра заяви (форми) про прийняття такої пропозиції в електронній формі, що підписується в порядку, передбаченому;
- вчинення дій, що вважаються прийняттям пропозиції укласти електронний договір, якщо зміст таких дій чітко роз'яснено в інформаційній системі, в якій розміщено таку пропозицію, і ці роз'яснення логічно пов'язані з нею.

Якщо покупець укладає електронний договір шляхом розміщення замовлення за допомогою інформаційно-телекомунікаційних систем, продавець зобов'язаний оперативно підтвердити отримання такого замовлення.

Місцем укладення електронного договору є місцезнаходження юридичної особи або місце фактичного проживання фізичної особи, яка є продавцем (виконавцем, постачальником) товарів, робіт, послуг.

Момент виконання продавцем обов'язків передати покупцю товар визначається згідно з положеннями Цивільного кодексу України про купівлю-продаж, окрім випадків зазначених в частині 10 статті 11 Закону України "Про електронну комерцію"

Зокрема, якщо предметом електронного договору є надання послуг

у сфері електронної комерції, обов'язок постачальника перед споживачем вважається виконаним у момент, коли надана постачальником послуга відповідає властивостям, визначеним договором або законодавством.

Якщо предметом електронного договору є виконання робіт у сфері електронної комерції, обов'язок виконавця перед замовником вважається виконаним у момент, коли результат виконаної роботи відповідає вимогам, установленим договором або законодавством.

Електронним договором може бути визначено й інший момент виконання зобов'язань між сторонами.

Якщо за домовленістю сторін електронний договір повинен бути підписаний сторонами, то моментом його підписання є використання : електронного підпису або електронного цифрового підпису (ЕЦП) – за умови використання ЕЦП всіма сторонами електронного правочину; електронного підпису одноразовим ідентифікатором. Це дані в електронній формі у вигляді алфавітно-цифрової послідовності, які додаються до інших електронних даних особою, що прийняла пропозицію укласти електронний договір, і направляються другій стороні цього договору; аналога власноручного підпису (факсимільного відтворення підпису за допомогою засобів механічного або іншого копіювання, іншого аналога власноручного підпису) за письмовою угодою сторін, у якій повинні міститися зразки відповідних аналогів власноручних підписів. Покупець (замовник, споживач) повинен отримати підтвердження здійснення електронного правочину у формі електронного документа, квитанції, товарного або касового чека, квитка, талона або іншого документа у момент здійснення правочину або у момент виконання продавцем обов'язку передати покупцеві товар. Це підтвердження повинне містити такі відомості: умови та порядок обміну (повернення) товару або відмови від виконання роботи чи надання послуги; найменування продавця (виконавця, постачальника), його місцезнаходження і порядок прийняття претензії щодо товару, роботи, послуги; гарантійні зобов'язання та інформацію про інші послуги, пов'язані з

утриманням або ремонтом товару чи з виконанням роботи або наданням послуги; порядок розірвання договору, якщо строк його дії не визначено.

Законодавча база:

1. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV.
2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI.
3. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-IV.
4. Закон України “Про захист прав споживачів” від 12.05.91 р. № 1023-XII.
5. Закон України “Про захист персональних даних” від 01.06.2010 р. № 2297-VI.
6. Закон України “Про електронну комерцію” від 03.09.2015 р. № 675-VIII.
7. Закон України “Про електронний цифровий підпис” від 22.05.2003 р. № 852-IV.
8. Закон України “Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг” від 06.07.95 р. № 265/95-ВР.
9. Закон України “Про платіжні системи та переказ коштів в Україні” від 05.04.2001 р. № 2346-III.
10. Порядок провадження торговельної діяльності та правила торговельного обслуговування на ринку споживчих товарів, затверджений постановою Кабміну від 15.06.2006 р. № 833.
11. Правила продажу товарів поштою, затверджені наказом Мінекономіки, Мінтрансу від 11.06.2008 р. № 206/699.
12. Правила продажу товарів на замовлення та поза торговельними або офісними приміщеннями, затверджені наказом Мінекономіки від 19.04.2007 р. № 103.

13. Правила роздрібної торгівлі алкогольними напоями, затверджені постановою Кабміну від 30.07.96 р. № 854.

14. Правила роздрібної торгівлі непродовольчими товарами, затверджені наказом Мінекономіки від 19.04.2007 р. № 104.

15. Правила роздрібної торгівлі продовольчими товарами, затверджені наказом Мінекономіки від 11.07.2003 р. № 185.

Ви ще сумніваєтесь, як розпочати власний бізнес? **Компанія “Вікторія”** стане Вашим надійним помічником і радником, для цього достатньо звернутись за консультацією в будь-який для Вас зручний спосіб. Звертайтеся!

Основна контактна інформація за посиланням.

Чому нам довіряють? Відповідь на це запитання тут.

Компанія “Вікторія”

Експрес-аналіз Законопроекту «Про електронну комерцію»

З червня 2014 року Верховною Радою України в першому читанні прийнято Проект Закону про електронну комерцію; документ готується до другого читання*.

Законопроект був зареєстрований у Верховній Раді за поданням народних депутатів, серед котрих Продан О.П., Шевченко А.В., Азаров О.М. та інші. Як зрозуміло, авторський склад є неоднозначним.

Доречно відзначити, що існування так званої «електронної

комерції» на даний час вже достатньо врегульоване. Питання, котрі нібито можуть бути врегульованими внаслідок прийняття даного Закону вже є врегульованими іншими Законами, до прикладу – Конституцією України, Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України, Законом України «Про захист прав споживачів», Законом України «Про електронні документи й електронний документообіг», Законом України «Про електронний цифровий підпис», Законом України «Про телекомунікації», Законом України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», Законом України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», Законом України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», Законом України «Про рекламу».

І, в протизагаду запевненням укладачів з Пояснювальної записки, прийняття Закону «Про електронну комерцію» вимагатиме змін до законодавчих актів, – Закону України «Про захист персональних даних», Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг», Цивільного кодексу України, Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг».

Законопроект насправді є ще недостатньо підготовленим.

До прикладу, норми законопроекту мають внутрішню суперечність:

Стаття 6.

1. Суб'єктами електронної комерції можуть бути будь-які особи, передбачені Цивільним та Господарським кодексом України, що володіють необхідним обсягом цивільної правоздатності і дієздатності, як суб'єкти господарювання, незалежно від форми здійснення підприємницької діяльності, так і фізичні особи, що пропонують до продажу товари, роботи, послуги без ознак підприємницької діяльності, споживачі та інші особи, що вчиняють електронний правочин в електронній комерції.

Стаття 7.

1. Електронна комерція може здійснюватися суб'єктами господарювання, передбаченими Цивільним та Господарським кодексом України, а саме юридичними та фізичними особами, зареєстрованими як суб'єкти підприємницької діяльності.

Імовірно, законодавець в ст. 7 хотів наголосити, що господарською (підприємницькою) діяльністю в сфері електронної комерції можуть займатись виключно юридичні та фізичні особи, зареєстровані як суб'єкти підприємницької діяльності; а в ст. 6 – не заперечував можливості участі в електронній комерції й інших суб'єктів (у котрих відсутній статус суб'єкта підприємницької діяльності). Проте, насправді допустив конфлікт норм, а отже й можливість неоднозначного розуміння та правозастосування.

Як позитив для розвитку легальної підприємницької діяльності в Інтернеті, законопроект передбачає обов'язок продавця (постачальника) забезпечити прямий, простий, стабільний доступ інших суб'єктів електронної комерції та компетентних органів до такої інформації про себе. Зокрема, це включає обов'язок розмістити таку інформацію про Інтернет-магазин (його власника):

- повне найменування (для юридичної особи) або прізвище, ім'я, по батькові (для фізичної особи);
- місцезнаходження юридичної особи або місце реєстрації та фактичного проживання фізичної особи;
- адреса електронної пошти та/або адресу Інтернет-магазину;
- код згідно з ЄДРПОУ (для юридичної особи) або реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичної особи) чи серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті);
- номер свідоцтва про реєстрацію постачальника платником податку на додану вартість, якщо така реєстрація здійснена відповідно до вимог Податкового кодексу України;
- відомості про наявні чинні ліцензії, якщо здійснювана діяльність підлягає ліцензуванню.

Вартість
обслуговування
підприємця
від 120 грн./міс.

Іншою позитивною стороною законопроекту є те, що згаданий **Закон не встановлюватиме додаткових обмежень для платників єдиного податку**. Не передбачається також і обов'язку застосування РРО (при реалізації товарів дистанційним способом). З поганого – в законодавстві немає визначення терміну «реалізація товару дистанційним способом», а тому знову ж таки виникає питання щодо вірного застосування даної норми.

Отже, підсумовуючи все коротко викладене вище: доречно дочекатись законопроекту після другого читання, в якому будуть усунуті вищезазначені та й інші неточності. Лише за наявності рафінованого тексту законопроекту можна більш глибоко проводити його аналіз, а тим більше ще завчасно здійснювати будь-які превентивні заходи.

Департамент юридичних та корпоративних послуг

Компанії «Вікторія»

* Законопроект та всю інформацію щодо нього можна знайти на сайті ВРУ, – за наступним посиланням [[link](#)].